

Gewijzigde artikelen 5, 8 en 12 van het Verdrag van 10 juni 1947 nopens een eenvormig stelsel voor de meting van zeeschepen

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 11 november 1966.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 11 december 1966.

's-Gravenhage, 10 november 1966.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de gewijzigde artikelen 5, 8 en 12 van het Verdrag van Oslo van 10 juni 1947 nopens een eenvormig stelsel voor de meting van zeeschepen (*Trb.* 1966, 223) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze verdragswijziging gelieve U Hoogedelgestrengte hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen de gewijzigde artikelen, evenals het verdrag, alleen voor het Rijk in Europa gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Op 10 juni 1947 werd te Oslo door de Regeringen van België, Denemarken, Finland, Frankrijk, Nederland, Noorwegen, IJsland en Zweden gesloten het Verdrag nopens een eenvormig stelsel voor de Meting van Zeeschepen. Genoemde regeringen kwamen daarbij overeen om de desbetreffende vanwege de Volkenbond op 30 juni 1939 opgestelde Internationale Voorschriften als stelsel voor de meting van zeeschepen toe te passen.

Het verdrag werd bij de Wet van 6 augustus 1949, *Stb.* J 370, voor Nederland goedgekeurd.

Ter uitvoering van de verdragsbepalingen in ons land zijn afgekondigd de Wet van 5 november 1948, *Stb.* I. 492, houdende vaststelling van de Meetbrievewet 1948, en het Besluit van 5 september 1949, *Stb.* J 415, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 7 van de Meetbrievewet 1948, *Stb.* nr. I 492 (Meetbrievewet 1949).

De bepalingen van het verdrag zijn ingevolge artikel 16 van dat verdrag op 30 december 1954 in werking getreden.

Op 18 oktober 1963 werd door de Algemene Vergadering van de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (I.M.C.O.) te Londen, bij welke gespecialiseerde organisatie van de Verenigde Naties Nederland is aangesloten, een resolutie aanvaard inzake de behandeling van shelterdek- en andere open ruimten van schepen. In deze resolutie — A. 48 (III) — is uit veiligheidsoverwegingen aanbevolen bij zeeschepen de permanente open ruimten, die bij de berekening van de bruto inhoud worden afgetrokken, permanent te doen sluiten. Met het oog op het daaruit voortvloeiende voor de reders ongunstiger uitvallende metingsresultaat wordt voorgesteld de voor bovenbedoelde ruimten tot dusver bestaande aftrek te handhaven, mits een met het oog hierop op de schepen aan te brengen nieuw tonnagemerk zich niet onder water bevindt. Is dat wel het geval dan geldt de bedoelde aftrek niet.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Deze opzet gaat van een ander criterium uit dan in het Verdrag van Oslo nopens een eenvormig stelsel voor de meting van zeeschepen wordt gebezigd. Dit maakte het naar het oordeel van de partijen bij het Verdrag van Oslo wenselijk om dit verdrag te amenderen ten einde het in overeenstemming te brengen met de resolutie van de I.M.C.O. Hiertoe vond in mei 1965 te Oslo een conferentie plaats van afgevaardigden van staten, partij bij het Verdrag van Oslo.

Het doel van de conferentie was het incorporeren van de aanbeveling, opgenomen in vorengenoemde I.M.C.O-resolutie A. 48 (III) inzake de behandeling van shelterdek- en andere open ruimten, in de voorschriften van het Verdrag van Oslo, alsmede het aanbrengen van nog andere wijzigingen in verdrag en bijlage op grond van de aanbevelingen, die door de op regelde tijden gehouden vergaderingen van scheepsmetings-experts waren gedaan.

Bovenbedoelde wijzigingen zijn inderdaad ter conferentie tot stand gekomen. Voor het van kracht worden daarvan dient de procedure te worden gevolgd als is aangegeven in artikel 12 van het verdrag. Dit artikel bepaalt, dat het verdrag zal worden gewijzigd, indien de voorgestelde wijzigingen worden aanvaard door alle verdragsluitende regeringen.

De ter Conferentie van mei 1965 tot stand gekomen wijzigingen van het Verdrag van Oslo bestaan uit twee gedeelten. In Bijlage A bij de Slotakte van de Conferentie zijn neergelegd de amendementen van de overeenkomst zelf; in Bijlage B die van de internationale voorschriften die van technische aard zijn.

Laatstbedoelde amendementen zijn op gelijke wijze als reeds eerder tot stand gebrachte wijzigingen van de Voorschriften (zie *Trb.* 1964, 47, *Trb.* 1961, 23 en *Trb.* 1955, 52) op 14 maart 1966 door de Nederlandse Regering aanvaard.

De wijzigingsvoorstellen opgenomen in Bijlage A, voor de aanvaarding waarvan wel de parlementaire goedkeuring is vereist, hebben betrekking op de artikelen 5, 8 en 12 van het

verdrag. Het voorstel ten aanzien van artikel 5 betreft de invoering van nieuwe modellen voor bepaalde meetbrieven; het voorstel betreffende artikel 8, dat een regeling geeft voor de controle op schepen die zijn voorzien van een internationale meetbrief, houdt niets anders in dan een verduidelijking van de bestaande tekst.

Met de wijziging van artikel 12 wordt beoogd een meer bruikbare amenderingsregeling in het leven te roepen. Aanleiding hiervoor vormde de toeneming van het aantal partijen bij het verdrag, doordat een aantal der voormalig Franse overzeese gebieden zich als onafhankelijke Staat gebonden hebben verklaard aan de bepalingen van het verdrag. Deze omstandigheid bemoeilijkte in toenemende mate het bereiken van een unanieme aanvaarding van de amendementen welke wordt vereist voor de inwerkingtreding van deze. Ten einde beter in staat te zijn het verdrag aan te passen aan zich wijzigende omstandigheden werd in een soepeler amenderingsregeling voorzien waarin de aanvaarding van wijzigingen van Verdrag en Voorschriften door twee derde van het aantal partijen volstaat om deze voor alle partijen in werking te doen treden, behalve voor de Staat welke de desbetreffende uitdrukkelijk onaanvaardbaar verklaart.

Indien na de aanvaarding van de wijzigingsvoorstellen van Bijlage B eveneens die van Bijlage A worden aanvaard, zal worden gestreefd naar een zo spoedig mogelijke aanpassing van de nationale wetgeving aan bedoelde wijzigingen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. G. SUURHOFF.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.